

Εξετάσεις Κυριακάτικα; (Μαρία Στεφανοπούλου)

Categories : [ΑΝΕΠΙΚΑΙΡΑ](#)

Date : 4 Ιουνίου, 2010

Ας προσέξουμε την παρακάτω αλληλογραφία και ας συμπαραταχθούμε με την μητέρα που αγωνίζεται για τα πνευματικά δικαιώματα του παιδιού της.

«Προς το Goethe Institute Αθηνών»

Ονομάζομαι Μαρία Στεφανοπούλου, κατοικώ στην Αθήνα και η κόρη μου θα δώσει τον Μάιο τις εξετάσεις για το Β2. Οι εξετάσεις έχουν ορισθεί από τις 28-05-2010 έως και τις 30-05-2010. Θα ήθελα η κόρη μου να δώσει αυτές τις εξετάσεις είτε στις 28-05-2010 είτε στις 29-05-2010 για τον παρακάτω λόγο:

Όπως ήδη θα γνωρίζετε, κάθε Κυριακή τελείται στις Εκκλησίες όλης της Ελλάδος Θεία Λειτουργία από τις 7:00 π.μ. έως τις 10:30 π.μ. Η συμμετοχή στη Θεία Λειτουργία δεν αποτελεί για τους Χριστιανούς Ορθόδοξους έθιμο ή συνήθεια, που θα μπορούσε να παραλειφθεί για μια φορά εξ αιτίας κάποιου γεγονότος πιο «σημαντικού», αφού τίποτα δεν είναι πιο σημαντικό και αποτελεί την τροφή και το οξυγόνο της ζωής μας.

Ως απόφοιτος της Γερμανικής Σχολής Θεσσαλονίκης έχω ιδίαν πείραν για την ευαισθησία που δείχνουν τα γερμανικά εκπαιδευτικά ιδρύματα στις παραδόσεις και τις πεποιθήσεις των άλλων ανθρώπων, καθώς και στο σεβασμό των συνταγματικών τους δικαιωμάτων, ειδικά όταν πρόκειται για την χώρα στην οποία φιλοξενούνται τα εν λόγω ιδρύματα. Ως απόφοιτος δε της Νομικής Σχολής του ΑΠΘ γνωρίζω ότι η επικρατούσα θρησκεία, βάσει του άρθρου 3 του Συντάγματος, είναι αυτή της Ανατολικής Ορθόδοξης Εκκλησίας, πράγμα που θα έπρεπε να το λαμβάνετε σοβαρά υπ' όψιν σας όταν εκπονείτε τα προγράμματά σας, ώστε να μην παρακωλύεται με δικές σας ενέργειες η εκπλήρωση των θρησκευτικών καθηκόντων των πολιτών.

Για όλα όσα σας προανέφερα θα σας παρακαλούσα να κάνετε δεκτό το αίτημά μου.

Με εκτίμηση

Μαρία Στεφανοπούλου»

Η Διευθύντρια του γλωσσικού τμήματος του Goethe μου απάντησε:

«Αξιότιμη κυρία Στεφανοπούλου,

Κατανοούμε τη θέση σας, αλλά ο προγραμματισμός των εξετάσεων του Μαΐου/Ιουνίου έχει ολοκληρωθεί και δεν είναι δυνατή καμία αλλαγή, καθ' ότι για τον κάθε υποψήφιο έχει ορισθεί συγκεκριμένη ημερομηνία και ώρα.

Με φιλικούς χαιρετισμούς

Ulrike Drikner

Διευθύντρια του Γλωσσικού Τμήματος»

Αναρωτιέμαι πώς θα αντιδρούσε ο μεγάλος φιλέλληνας Goethe, ο οποίος θαύμαζε τους Έλληνες για την πίστη και το φρόνημά τους και ο οποίος αν ζούσε, θα αντιλαμβανόταν ότι το αίτημα δεν αποτελεί «θέση», όπως αναφέρεται σ' αυτό η εκπρόσωπος του Ινστιτούτου που φέρει το όνομά του, αλλά έγκειται στην ουσία της ύπαρξης του Έλληνα.

Η ανάγκη για τον Κυριακάτικο Εκκλησιασμό σε μία χώρα, όπου η ονομασία της συγκεκριμένης ημέρας (Κυριακή) υποδηλώνει και τη σημασία της (δηλαδή ημέρα αφιερωμένη στον Κύριο) -σε αντίθεση με άλλες γλώσσες, όπου η εν λόγω ημέρα αναφέρεται ως ημέρα του ήλιου (Sountar στα Γερμανικά, Sunday στα Αγγλικά) —εκλαμβάνεται ως θέση— άποψη που μπορεί να έχει κάποιος για ένα οποιοδήποτε, κοινωνικοπολιτικό θέμα. Σ' αυτή την κατηγορία εντάσσει και η εκπρόσωπος του Ινστιτούτου τη θρησκεία μας. Δεν τη θεωρεί Ζωή που αγκαλιάζει όλες τις δραστηριότητές μας, αλλά μία δραστηριότητα, μέρος της καθημερινής μας ζωής. Ο δε εκκλησιασμός, κατά την άποψή της, είναι εύκολο να αναβληθεί για την επόμενη Κυριακή, σαν να πρόκειται για μια επίσκεψη σ' ένα μουσείο, στον κινηματογράφο ή στο θέατρο.

Το Goethe Institute ακολουθεί βέβαια την πρακτική των χιλιάδων φροντιστηρίων και σχολείων (κυρίως ιδιωτικών), τα οποία κατά τον καταρτισμό των προγραμμάτων τους παραβλέπουν αυτό το υψίστης σημασίας θέμα. Έτσι παρατηρείται πολύ συχνά το φαινόμενο, η πραγματοποίηση πολλών δραστηριοτήτων να επιβάλλεται τις Κυριακές κατά την ώρα της Θείας Λειτουργίας (εξετάσεις, μαθήματα), με αποτέλεσμα οι νέοι και, κυρίως οι έφηβοι, αν και το επιθυμούν, να μη μπορούν να παρακολουθήσουν την Θεία Λειτουργία.

Το θέμα είναι πολύ σοβαρό, δεδομένου ότι όλοι γνωρίζουμε τη δύσκολη κατάσταση της παιδείας και τα προβλήματα της εφηβικής ηλικίας.

Έχοντας σα γνώμονα το μεγάλο πνευματικό έργο που επιτελεί η Εκκλησία για τη

νεότητα, θα παρακαλούσα την Ιεραρχία να θέσει το θέμα στα αρμόδια όργανα της πολιτείας, έτσι ώστε οποιαδήποτε σχολική δραστηριότητα να αρχίζει μετά το τέλος της Κυριακάτικης Θείας Λειτουργίας.

Με εκτίμηση

Μαρία Στεφανοπούλου

(Πηγή: «Ενοριακή Ευλογία», Ιούν-Αύγ. 2010, τ.96-98)